



JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA RY

Jäsenlehti 48

Huhtikuu 2013

J
a
n
h
u
s
e
t



Sisältö:

Puheenjohtajan palsta	2
Rajaseudun katojen ja kapinoiden keskellä osa 2	3-6
DNA Vertailussa useita eri isälinjoja	7-8
Hallituksen jäsen Leena Janhonen	9
Toiminta kertomus vuodelta 2012	10
Janhusten ja Janhosten sukuseura ry	11

JOROINEN KUTSUU KESÄTAPAHTUMAAN

Janhusten ja Janhosten sukuseuran kesätapahtuma järjestetään Joroisilla lauantaina 8. päivänä kesäkuuta 2013 alkaen kello 12.00

Ohjelma: 12.00	Lounas Hotelli Joronjärvi
13.00	Sukuseuran toiminnan esittely Osallistujien ideoita uusista toimintamuodoista
13.45	Siirtyminen Joroisten kirkkoon
14.00	Kirkkokonsertti Raimo Janhusen 75-vuotis juhlakonsertti Tenori Raimo Janhunen, laulu Kanttori Tuula Teittinen-Kauhanen, urut Ohjelma 5,00 euroa, tuotto käytetään lyhentämättömänä kirkon Yhteisvastuukeräykseen
15.30	Kahvi, Hotelli Joronjärvi
16.30	Maanpuolustusmuseo, 5 km Pieksämäen tietä, museo oikealla, viitta
17.30	Ohjelma päättyy

Lounas ja kahvi 15.00 euroa, osallistujat maksavat itse

Hotelli Joronjärvi: Yöpyminen ja aamiainen 30.00 euroa, puhelin 017-571111

Ilmoittautuminen: Pentti Pöyhönen (yht. tiedot lehdessä sivu 11) 1.6.2013 mennessä.

Hallitus

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Taas on kesä tulossa, vaikka ei sitä joka päivä tai joka yö uskoisikaan. Vanhan sanonnan mukaan, jos lunta on juhannuksena katolla, on sitä maassakin. Mutta emmehän me voida heittäytyä pessimistisiksi, eli kesä tulee varmasti tänäkin vuonna.

Kesätapaamisemme paikkakunta on Joroinen, jossa oli sukumme tiedossa olevien ensimmäisten esi-isien koti. Sittemmin sukumme jäsenet ovat levittäytyneet ympäri Suomea, mutta alkukoti, jos Joroista niin voi nimittää, kiehtoo aina.

Varsinaisen ohjelman kesätapaamisessamme muodostaa tenori Raimo Janhusen 75-vuotis juhlakonsertti. Raimo on syntynyt Joroisten Maavedellä ja siksi hän on konsertoinut usein Joroisten kirkossa, kuten nytkin. Toivomme runsasta osallistumista kesätapaamiseemme.

Tärkeää on myös se, että ilmoitatte tulostanne hyvissä ajoin, jotta ruokaa riittää kaikille saapuville.

Pyrimme saamaan kentän äänen kuuluviin toimintamme kehittämideoilla. Hallitus ottaa mielellään käsiteltäväksi kaikki ehdotukset, joilla saataisiin varsinkin nuoret kiinnostumaan sukuseuramme toiminnasta. Pankaa kaikki harmaat aivosolut liikkeelle, kun tulette paikalle. Vaikka erityishuomio kiinnittyy nuoriin, pitää myös ikääntyneiden asiaa ajaa, he kuitenkin muodostavat nykytilanteessa valtaosan jäsenistämme. Tämä jäsenistön ikääntyminen on nykyisin kaikkien seurojen huolenaihe, ei ainoastaan meidän.

Lehdessämme on Soile Janhusen artikkelin toinen osa ”Rajaseudun katojen ja kapinoiden keskellä”. Soile tutkii laajasti vanhoja arkistoja ja sieltä löytyy näköjään jatkuvasti uusia juttuja. Artikkelin kannattaa lukea, siinä on paljon historian havinaa.

Muuten asiasta voi todeta, että artikkeleita on tullut pitkän aikaa kiitettävästi. Toivottavasti sama tahti jatkuu. Kaikki osaavat kirjoittaa ja kirjoittajien lukumäärää lehdessämme voidaan aina lisätä, jotta monimuotoisuutta saataisiin lisää artikkeleihin. Lehtijuttujen ei missään nimessä tarvitse olla tieteellisiä, vaan omat kertomukset suvusta ovat todella arvokkaita ja rikastuttavat siten lehtemme sisältöä. Olen itse penkonut Pöyhösten suvun asioita ja se on vienyt miehen kokonaan vanhoihin asioihin ja sen mukana syntymäkyläni entisiin tapahtumiin. Todella mielenkiintoista.

Toivon runsasta kesätapaamiseen osallistumista ja ideoita toimintamme kehittämiseen. Hallitus luottaa jäsenistön voimaan ja siinä mielessä
TAPAAMISIIN JOROISSA 8.6.2013.



Pentti Pöyhönen

Puheentohtaja

RAJASEUDUN KATOJEN JA KAPINOIDEN KESKELLÄ

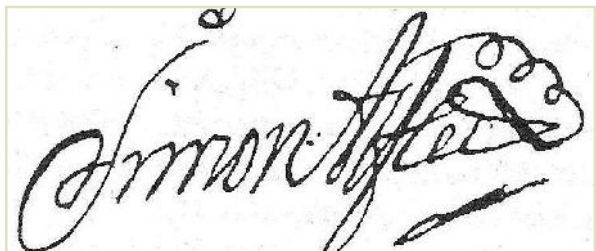
OSA 2

SOTA

Suuri Pohjan sota saattoi Ruotsin itärajan vaaraan. Sota toi lisäksi rasituksia niin talonpojille kuin heidän herroilleen. Pielisjärveltä oli asetettava kaksi rakuunaa. Rintamalle oli lähetettävä hevosia ja tykistöön ajomiehiä. Väenottajat pestasivat sotilaita keinolla millä hyvänsä. Armeijalle oli luovutettava elintarvikkeita ja varusteita ja hoidettava kuljetuksia. Lisäveroja määrättiin. Maakunnasta puuttui kokonaan puolustuslaitos lukuun ottamatta Lieksan rappeutunutta, 1670-luvulla puusta rakennettua pientä hirsilinnoitusta, skanssia. Sen arrendaattori oli ottanut hyötykäyttöön kapakaksi kirkko- ja käräjäväkeä varten. Nyt se muutettiin vartiopaikaksi, jossa aloitettiin talonpoikainen vahdinpito. Heti sodan alussa Affleck solmi rajarauhan rajan takana asuvien repolalaisten kanssa, jotta sota ei sotkisi hänen verojen keruutaan ja liiketoimiaan. Lisäksi hän perusti Pielisjärven rajavartiokomppanian, jonka 38 miestä hän ylläpiti omilla varoillaan ja myös omaksi turvakseen, koska ei luottanut enää talonpoikiin. Affleck sai luutnantin arvon, mitä ei varauksetta hyväksytty, kun paikkakunnalla oli jo oma pitäjänluutnantti. Arrendaattori vaihtui Pielisjärvellä 1705, kun kantokirjuri Simon Affleck ryhtyi itse vuokraajaksi. Talonpojille ei muutos tiennyt siis mitään helpotusta entiseen.

JAAKONVAARAN KYLÄN TUHO

Simon Affleck oli syntynyt noin 1660 –luvulla. Hän oli skotlantilaista sukua ja hänen isänsä oli toiminut Inkerinmaalla kielenkääntäjänä. Simon Affleck oli kielitaitoinen ja taitava kauppias, jonka palkolliset kävivät kauppaa koko maakunnan alueella isäntänsä nimiin. Nurmeksen ja Lieksan hovien lisäksi hänellä oli hovi Kiteellä, Turunkorvan tila Sotkamossa ja kaupunkitalo Kajaanissa. Hoveihin kertyi vaurautta ja se aiheutti myös kateutta. Kansan tarinan mukaan Simon Affleck ryösti pyykkirannasta vaimokseen kirkkoherran tyttären Annan. Tapahtuma lienee jopa totta, ei kirkkoherra Härkepaeus tytärtään muuten olisi



Simon Affleckin ”Simo Hurtan” nimikirjoitus Pielisjärven verokantokirjuri 1685-1705 ja arrendaattori 1706-n.1711

varmasti antanutkaan miehelle, jonka kanssa hänellä oli jatkuvaa eripuraa milloin mistäkin. Affleckin siveellinen moraalikin oli epäilyttävä nais- ja lapsenruokko juttujen vuoksi. Luonteeltaan Simon Affleck oli ilmeisen hankala ja ankara ihminen. Affleck saikin lisänimen Simo Hurtta mukanaan kulkevan suuren koiran johdosta.

Talonpoikien kauna purkautui viimein 1708 tammikuussa, kun edellisvuonna oli jälleen kärsitty kato sodan levottomuuksien keskellä. Simo Hurtasta haluttiin päästä eroon vaikka ryssän avulla. Affleckin paikallistasolla solmima rajarauha rikottiin, kun hän oli käymässä Viipurissa. Pielisjärveläiset ja mukaan värvätyt ilomantsilaiset hiihtivät rajan yli Kitsin kylän kautta ja ryöstivät ja polttivat muutamia taloja Repolan Lentieran ja Tuulivaaran kylistä. Ainakin yksi Lentieran asukas surmattiin. Hävitys- ja ryöstöretken pääasiallinen motiivi oli houkutella vihollinen kostoiskuun Pielisen skanssia ja Lieksan hovileiriä vastaan. Tuumittiin, että siten päästäisiin Affleckista ja hänen veroistaan eroon. Tekoon ryhtyneet talonpojat eivät välittäneet edes siitä, että oma henki ja omaisuus olisivat vaarassa kun kostoisku tapahtuisi. Rajantakaisia karjalaisia suoraan vaadittiin tulemaan polttamaan Lieksan hovi ja sen takia kerrottiin ryöstöretki tehdyn. Saalis oli vaatimaton: rahaa, vaatteita ja vähän viljaa. Rajalla näet oli eräs lautamies, joka ei ryöstöön osallistunut, pidätellyt menijöitä talossaan kolmen päivän ajan ja lähettänyt sanan Tuulivaraan, jotta ihmiset ehtisivät paeta metsiin.

Rajarauhan rikkomista käsiteltiin Affleckin aloitteesta käräjillä maaliskuussa 1708. Hän oli selvillä hankkeen taustavoimista, varakkaimmista talonpojista, jotka olivat häntä ennenkin uskaltaneet uhmata. Kirkkoherra Härkepaeuskin vedettiin yllyttäjänä mukaan asiaan. Talonpojat jäivät kuitenkin rankaisutta. Pian käräjien jälkeen rajantakaiset karjalaiset toteuttivat kostoiskun. Affleckin ”maine” ja aseelliset sotilaat kuitenkin pelottivat vienankarjalaisia niin, että kosto suunnattiin puolustuskyvyttömään syrjäkylään, Jaakonvaaraan. Kylän kaikki talot ryöstettiin ja

polrettiin ja asukkaat Risto Kortelainen, Juho Janhunen, Olli Heinonen, Lauri Härkönen, Mikko Kortelainen ja Pekka Lyytikäinen perheineen surmattiin. Mitä tarkkaan ottaen tapahtui ei lähteistäni selviä, mutta ainakin Juho Janhusen vaimo Elin Horttanainen ja poika Lasse selvisivät hävityksestä. Oliko äiti pojan kanssa tuolloin muualla vai ehtivätkö he piiloutua tai paeta metsään, kun vainolainen huomattiin? Karjalaiset tuskin ovat viipyneet pitkään tai lähteneet paenneiden perään, jotta itse ehtisivät rajan yli takaisin ennen kuin heidät huomataan. Juho Janhunen perheineen oli varmasti viimeistään käräjien aikaan tullut tietoiseksi tehdystä ryöstöretkestä, sen motiiveista ja että kosto oli odotettavissa rajan takaa. Tai sitten hän tiesi aikeista tarkemminkin, koska ryöstöretkeläisiin kuului Mikko Kortelainen niminen mies, mutta oliko kyseessä Jaakonvaaran Mikko, ei ole tiedossani.

ISOVIHA

Ruotsin sotaonni kääntyi 1709 ja Käkisalmen lääni antautui syyskuun 7. päivänä 1710. Hyökkäävän armeijan kenraali Jakob Bruce lähetti julistuksen luettavaksi kaikissa läänin kirkoissa. Sen mukaan asukkaita kehoitettiin pysymään rauhallisina paikoillaan. He saisivat pitää luterilaisen uskonsa sekä tilansa ja maansa, käydä kauppaan ja nauttia samoja oikeuksia kuin ennenkin. Edellytyksenä oli uskollisuudenvalan vannominen, joka pappien tuli ottaa. Pielisjärven kirkkoherra Pehr Härkepaeus ja talonpojat tarttuivat tilaisuuteen vapautua arrendaattorista. Kuulutus luettiin pikaisesti kirkoissa ja uskollisuudenvala vannottiin. Alue siirtyi Venäjän vallan alle jo ennen kuin sotaväki saapui sinne.

Affleck oli vuodesta 1706 alkaen siirtänyt vihollisen pelossa omaisuuttaan Kiteeltä Lieksaan ja edelleen Nurmekseen ja Sotkamon Turunkorvaan. Sinne hän lähetti myös vaimonsa ja lapsensa turvaan ja pakeni perässä itse huoveineen. Loppuvuodesta 1710 hän yritti hakea vielä omaisuuttaan Nurmeksesta, mutta tilanne muuttui niin tukalaksi venäläisten ja talonpoikien uhkaamana, että hänen ei auttanut kuin itse polttaa hovi rakennuksineen ja sen mukana 40 tynnyriä viljaa. Vielä 1711 hän kävi perimässä veroja Pielisjärveltä 40 sotamiehen turvin, mutta se oli viimeinen kerta.

Kajaaniin kaupunkiin venäläiset hyökkäsivät 13.3.1712. Kun nurmekselainen Retu Sormunen kuuli venäläisten olevan tulossa, hihti mies tulijoita vastaan ja neuvoi heidät Affleckin Turunkorvan tilalle. Tila ryöstettiin menen tullen ja 15 ihmistä vietiin sieltä vangiksi mukaan lukien Affleckin vaimo ja seitsemän lasta. Lasten kotiopettaja pelastautui perimätiedon mukaan piiloutumalla sängyn alle. Majuriksi nimitetty Simon Affleck itse oli tuolloin Vaasassa. Venäläiset eivät polttaneet hänen kaupunkitaloaan, mutta kun hyökkääjät poistuivat, antoi Kajaanin linnan komendantti Silverbagge polttaa sen kaikkine tavaroineen. Affleckin läsnäoloon ei siis Kainuussakaan oltu myötämielisiä.

Venäläisen miehittäjän aikana saatiin Pielisen-Karjalassakin pelätä niin ryssien kuin ruotsalaisten sissien ryöstöjä ja murhia ja paeta välillä metsään piiloon, vaikka tuho ei ollut yhtä ankaraa kuin Pohjanmaalla ja Etelä-Suomessa. Verorasitusta kuitenkin riitti ja miehiä vietiin rakentamaan uutta pääkaupunkia poltetun Nevanlinnan paikalle. Venäläisten miehitys päättyi 1721 Uudenkaupungin rauhaan

ja psiirryttiin taas Ruotsin hallintoon ja järjestykseen. Virkamiehet ja papisto palasivat nopeasti virkoihinsa, samoin Simon Affleck. Veronvuokraajien aika kuitenkin oli ohi. Affleckin vaimo Anna Härkepaeus ja kaksi lasta oli kuollut vankeudessa Venäjällä. Affleck asui Pielisjärven hovissa lastensa kanssa ja jatkoi käräjiään papiston ja riitojaan talonpoikien kanssa siitä mihin ne vuonna 1712 jäivät. Perimätiedon mukaan hän päätti päivänsä oman käden kautta ampumalla Lieksanjoen lossilla 9.5.1725. Tästäkin seurasi ilmeisiä ongelmia, kirkkomaahan näin kuollutta ei olisi voitu siunata, ja vainaja haudattiinkin vasta lähes vuotta myöhemmin 29.3.1726.

LASSE JANHUNEN

Näiden kaikkien selkkausten jälkeen Juho Janhusen ainut eloon jäänyt jälkeläinen poika Lasse ja vaimo Elin Horttanainen löytyvät Pielisjärven vanhimmasta säilyneestä rippikirjasta, joka alkaa vuodesta 1723. Onkohan Horttanaisen suku auttanut onnettomia? Lassen perhe, johon kuului vaimo Anna Pellikka ja äiti Elin, löytyy yllättäen jo kirjan alusta Lieksan kylästä: Affleckin hovileiri vie kaksi aukeamaa, kappalaisen pappilan väki sivun, suurtalon poika Erkki Ikosen väki samoin sivun ja sen jälkeen onkin jo Lassen talous.

Vuonisolahtelaisen piian Anna Ollintytär Pellikan kanssa hän on avioitunut 1724. Lassen kohdalle rippikirjaan on tehty merkintä ”uthi Lamby”. Lamminkylä syntyi Lieksan kyläkeskuksen levitessä etelään Pokronlammen ympärille. Pielisjärven historian isäntäluettelon mukaan Lasse on vuodesta 1727 alkaen isännöinyt Lieksan kylän taloa nro 61 (vanha nro 30) nimeltään Janhula. Lasse ja Elin saivat ainakin kahdeksan lasta. Äiti Elin kuoli 69-vuotiaana 1747. Vaimo Anna Pellikka menehtyi vesipöhhöön 1758 ja Lasse avioitui vielä vanhoilla päivillään uudelleen Katri Mikottaren kanssa 1761. Lasse kuoli keuhkotautiin 1765 66-vuoden iässä. Siitä syntymä vuodeksi saadaan 1699; rippikirjassa merkintä on 1704.

NYKYAIKAAN

Tänä päivänä Jaakonvaaran kylä on edelleen pieni kylä Jaakonvaaran laella. Kartalla talot ovat lähes samalla tavalla kehässä laen ympärillä kuin kylän syntyessä 1600-luvun lopussa. Janhusia asuu edelleen Lieksassa ja sieltä suku on levinnyt 1800-luvun alussa Nurmekseen ja Valtimolle.

Simon Affleckin pahuus ja edesottamukset jäivät elämään kansantarinoihin. Hänen mukaansa on nimetty katuja niin Lieksassa kuin Nurmeksessäkin ja Nurmeksestä löytyy vielä hänen Hovilansa. Lieksassa toimii ravintola-baari Simo Hurtta, ”Simppa”. Simo Hurttan ratsutie taas on Rumossa, Valtimon pohjoisosassa. Se on kahdeksan kilometrin pituinen Kokkoharjun päällä kulkeva muinainen polku, jota Simo Hurtta kulki veronkeruumatkoillaan. Ratsutie on itsenäinen osuus UKK-reittiä Vuokatti-Koli. Värikäs

persoona on innoittanut myös taiteilijoita ja hänestä ovat kirjoittaneet Eino Leino runokokoelman, Onni Palaste kolme romaania ja Mauri Sariola jatkokertomuksen. Kotimainen elokuva hänestä tehtiin 1940. Monitaiteellinen esitys Hurtta nähtiin helmikuussa 2010 Joensuussa Ilosaareissa ulkona pakkasessa.

Täydennystä Juho Janhusen ja poikansa Lassen perhetauluihin tulee löytymään sukuseuramme kotisivuilta www.janhunen-janhonen.com.

LÄHTEET:

Kilpeläinen, Hintikka, Saloheimo 1954: Pielisjärven historia I.

Kokkonen Jukka ja Partanen Jukka 2003: Kapinamiehiä, katoja ja perheitä: lähteitä veronvuokraajien ajan Pielisen Karjalasta. Suomen Sukututkimusseuran vuosikirja 45.

Kokkonen Jukka 2002: Rajaseutu liikkeessä: Kainuun ja Pielisen-Karjalan asukkaiden kontaktit Venäjän Karjalaan kreivin ajasta sarkasotaan (1650-1712).

Pielisjärven kirkonkirjat 1600-luvun lopusta ja 1700-luvun alusta

Saloheimo 1986: Pohjois-Karjalan historia II.

Vilkuna KHJ 2005: Viha, Perikato, katkeruus ja kertomus isostavihasta.

Wikipedia

Soile Janhunen

Nurmes

DNA-VERTAILUSSA USEITA ERI ISÄLINJOJA

Janhusten-Janhosten sukuseura teetti jäsenille 11 DNA-testiä. Tarkoituksena oli selvittää varhaisimman yhteisen esi-isän Paavo Janhusen, s. 1495, DNA-arvot ja lähisukulaiset. Tuloksia voi vertailla DNA:ltaan myös parhaiten täsmäävään sukulais-sukuseuraan.

Yhdestä testatusta tiedettiin jo ennalta sukukirjan perusteella, että Paavo Janhunen ei ole suora esi-isä. Hän oli naispuolisen Janhusen jälkeläinen ja isälinjaltaan muista tutkituista täysin poikkeava, ns. egyptiläistyyppiä. E-haplotyyppi on laajalti levinnyt Keski-Eurooppaan, mutta vain muutama E-haplon testitulokset on löytynyt Suomesta.

10 muuta jakaantuivat 4 eri esi-isätyyppien kesken, kaikki kuitenkin idästä tullutta N1c1-päätyyppiä.

8 toisilleen läheisen testituloksen perusteella Paavo Janhusen alahaplotyyppi vahvistui N1c1d1c. Se on Uralin takaa Suomeen tulleen esi-isätyyppien variaatio. 60 % suomalaisten suorista isälinjoista on N1c1-päätyyppiä. Sukukirjan taulukoista Paavo Janhusen DNA-tyyppi kattaa melkoisella varmuudella taulut 1-59, 500-613, 628-660, 665-876, 900-951. Paavo Janhusen tyyppi se vahvistui myös siitä syystä, että niin ikään Joroisiin esi-isänsä sijoittanut Nyysösten sukuseura kahdeksalla testituloksellaan osui niin lähelle näitä Janhusten kahdeksaa tulosta, että kyseessä voisi olla yksi yhteinen sukuseura. Sukuseurojen testitulokset sijoittuvat niin toistensa lähelle, etteivät ne erottaudu omiksi, ehjiksi sukuseuroittaisiksi ryhmikseen.

Kolme testipakkausta meni henkilöille, jotka tarkemman tarkastelun jälkeen osoittautuivat sukukirjassa polveutuneen jossakin aikaisemmassa vaiheessa naispuolisen Janhusen kautta.

Taulusta 616 isälinja päättyy naispuoliseen Janhuseen Y-DNA-alahaplotyyppi on N1c1a1a3a1a ja se kattaa taulut 616-621. Vielä tutkimaton isälinjatyyppi kattaa naispuolisen Janhusen kautta polveutumisen takia taulut 622-627. Taulusta 661 isälinja poikkeaa niin ikään naispuolisen Janhusen kautta. Taulujen 661-664 isälinja on sattumoisin samaa tyyppiä kuin 616-621 eli N1c1a1a3a1a. Kuitenkin tulokset tarkalla tasolla poikkeavat niin paljon toisistaan, ettei yhteistä esi-isää näille kahdelle itsenäiselle haaralle voitane löytää. Taulut 877-899 ovat isälinjaltaan tyyppiä N1c1a1a. Sekin selittyy tuntemattomalla isoisän isällä, koska poika sukukirjassa on merkitty Anna Janhusen pojaksi. Tutkimaton osa 400-alkuisista tauluista on Antti Janhusen tyyppistä poikkeavaa yleistyyppiä, joka ei ole saanut omaa alahaplotunnusta, vaan on tyyppimerkintänä N1c1 taulun 492hb tuloksen perusteella. Taulujen 60-399 isälinjaan ei valittu näytteenantajia tutkittaviksi.

Yhteenvedona on todettava, että yhteensä 13 DNA-näytettä ei riittänyt todentamaan sukuseuran kaikkien päähaarojen suoraa perimäreittiä Paavo Janhuseen. Mukaan tuli sukukirjankin luetteloista taaksepäin katsomalla neljä naispuolisesta Janhusesta lähtevää isälinjaa.

492hb-testituloksessa, joka oli jo valmiina ennen sukuseuran 11 testiä, pitäisi sukukirjan mukaan suora isälinja Paavo Janhuseen, mutta selvyyttä ei ole, missä vaiheessa todellinen isälinja on poikennut toiseen N1c1-tyyppiin, joka tyyppi on nykykäsityksen mukaan kuitenkin liian kaukana kahdeksasta Paavo Janhusen DNA-tutkimustuloksesta sekä Nyyssösten kahdeksasta tuloksesta ollakseen Joroisista 1495 lähtenyt isälinja. Missä vaiheessa tämä yksi testitulos poikkeaa sukukirjan mukaisesta isästä, ei näy alla olevasta 16 sukupolven luettelosta, johon on merkitty kunkin pojan syntymän aikainen isän ikä ja monesko lapsi isällä on tässä ketjussa mukana.

492hb Jaakko Toivonp. 33v, 2.lapsi

492hb Toivo Odinp. 52v. 2.

492h Odi Antinp.21v. 1.

492g Antti Antinp. 40v. 4.

492f Antti Mikonp. 32v. 2.

492e Mikko Yrjönp.41v. 2.

492d Yrjö Yrjönp. 26v. 1.

492c Yrjö Antinp. 27v. 3.

492 Antti Heikinp.40v. 4.

489 Heikki Heikinp.32v. 4.

401 Heikki Lassinp.20v. 1.

400 Lassi Heikinp.30v. 4.

10 Heikki Niilonp. 35v. 2.

4 Niilo Heikinp.25v. 2.

2 Heikki Paavonp.25v. 1. Janhunen

1. Paavo Janhunen s. 1495

Isien iät voivat selittää mutaatioalttiutta paljonkin, mutta nykykäsityksen mukaan ei kuitenkaan siinä määrin, kuin mutaatioeroja perus-Janhu/osen DNA-tyyppiin on. 35 vuoden ikäisellä isällä on kaksinkertainen todennäköisyys synnyttää perimässään yksi mutaatio kuin 20-vuotiaalla isällä. Yli-ikäisiä isä on myös kahdeksassa perus-Janhu/osen verrokkitulossarjassa. Siksi niissä on keskinäisiä pikku poikkeamia.

Pitäisi vielä tutkia emäsmutaatioita, jotka määrittävät alahaplotyyppejä N1c1-päähaplotyyppin sisällä. Jos siinä on eroja, niin kyseessä on aikaisempi emäsmutaatio, joka on jo Paavo Janhusella, koska se on kaikilla kahdeksalla, mutta sitä ei ole näytteen 103016 linjassa.

15. sukupolven alla olevassa sarjassa kuuluu neljä vanhinta lasta. Vanhimman lapsen kohdalla on mahdollisuus, että hänet on aviomies tunnustanut sukuun, vaikka lapsella on tosiasiasa joku toinen isä, josta ei kuitenkaan ole tullut aviomiestä. Jatkotutkimuksilla voi selvittää, missä vaiheessa DNA-tulos hyppäksenomaisesti muuttuu ja poikkeaa perus-Janhusen ja Nyyssösten kahdeksasta verrokkituloksesta.

Lauri Koskinen, Suomi DNA-vertailuprojektin administraattori,

koskinen.lauri@gmail.com

SUKUSEURAN HALLITUS/LEENA JANHONEN

Kuka olet?

Olen Leena Janhonen, Hankasalmella asuva paluumuuttaja

Mistä lähdit?

Kotipaikkani on maalaistalo Hankasalmen Halttulan kylässä, josta lähdin 11 vuotiaan Lievestuoreelle oppikouluun ja sen jälkeen Helsinkiin opiskelemaan.

Perhe?

Kaksi siskoa ja toisen lapsenlapset ja lapsenlapsenlapsi. Lisäksi tärkeitä ihmisiä ovat ystävät ja naapurit. Äidiltä jäi kuollessa ns. perintökissa, joka voi edelleen hyvin hoidossani.

Työ ja ammatti?

Valmistuin 1970-luvulla ekonomiksi. Aluksi toimin ulkomaankirjeenvaihtajana (=englannin, saksan ja ruotsin kielenkääntäjänä) teknisen alan yrityksessä, kunnes vaihdoin puutavari liikkeen kovapuuosastolle osto- ja tuontitehtäviin. Yrityskauppojen ja -saneerauksen keskellä työt vaihtuivat tiuhaan tahtiin ja lopuksi eläkkeelle siirryin johdon sihteerin tehtävistä Lahdessa, jonne olin muuttanut v. 2001.

Vapaa-aika/Harrastukset

Aloitin espanjan opiskelun eläkkeelle päästyäni. Matkustellessa siitä on ollut jopa hyötyä. Olen kausiharrastajatyyppiä, tänä talvena teatteria, ja olen käynyt pari kertaa Helsingissä ja kerran Kouvolan teatterissa. Käden taitoja verestin huovutuskurssilla. Oma sukututkimusprojekti on ollut pari vuotta melkein valmis -vaiheessa.

Motto?

Mitä toivoisit tehtävän itsellesi, tee samoin toisille. Ja huonompina päivinä: Elämä kantaa.

Janhosten sukuhaara?

Joroisista Heikin jälkeläinen muutti Hankasalmen Sauvamäkeen ja tämän poika Niemisjärvelle Janholaan 1600-luvulla. 1700-luvun lopulla esi-isäni muutti Niemisjärven Mustakorpeen.

Miten lähdit sukuseuran toimintaan?

Olen ollut kiinnostunut juuristani jo 1980-luvulta lähtien, jolloin hankin lähisukutiedot isän ja äidin puolelta. Siksi ko. tiedot olivat käytettävissä jo sukukirjan valmisteluvaiheessa. Jonkin kerran olen osallistunut sukutapaamisiin ja välillä on kyselyt mukaan toimintaan. Lupasin harkita sitten, kun pääsen eläkkeelle.

Kauanko toiminut?

Sukuseuran hallituksessa olen ollut vuoden 2009 syksystä ja viime syksystä sihteerinä.

Mikä sukuseuratyössä mukavinta?

Aluksi muistan hakeneeni tapaamisissa mm. kasvonpiirteistä yhtäläisyyksiä ja kuinka pitkiä/lyhyitä tai tummia/vaaleita Janhoset ovat. Myöhemmin luonteenpiirteet ovat alkaneet kiinnostaa enemmän. Ilokseni olen tavannut paljon järkeviä, joustavia, huumorintajuisia ja eri lahjakkuuksia omaavia sukulaisia, joiden seurassa on mukava olla ja toimia.



Leena Janhonen
Hankasalmi

JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA ry

Toimintakertomus vuodelta 2012

Yleistä

Kertomusvuonna järjestettiin sukuseuran varsinainen kokous Jyväskylän Noukanniemessä. Kokoukseen osallistui 65 henkilöä, mikä oli suurin määrä vuosiin. Kokouksessa Rauno Janhunen piti juhlaesitelmän suomalaisten sukujuurista nykytietämyksen valossa ja Lauri Koskinen täydensi selvitystä DNA-tutkimuksen kautta. Musiikkiesitysten jälkeen oli Päijänne-risteily.

Sukuseuran jäsenmäärä on vakiintunut hiukan yli 200 henkilöön.

Seuran talous on kunnossa.

Kokoustoiminta

24.03.2012: Hallituksen kevätkokouksessa käsiteltiin ja hyväksyttiin edellisen vuoden toimintakertomus ja tilinpäätös. Sovittiin varsinaisen sukukokouksen ajankohta ja paikka. Käsiteltiin tulo- ja menoarvio vuosille 2012-14. Päätettiin esittää jäsenmaksun suuruudeksi seuraavalle kaudelle 10 euroa/vuosi. Keskusteltiin jäsenlehden sisältökysymyksistä.

01.07.2012: Sukuseuran varsinainen sukukokous, tilaisuuteen osallistui 65 henkilöä.

06.10.2012: Hallituksen syyskokouksessa hallitus järjestäytyi ja käsiteltiin sukukokouksen kuulumiset. Keskusteltiin jäsenlehden sisällöstä.

Hallituksen jäsenet

Pöyhönen Pentti	puheenjohtaja
Janhonen Risto	varapuheenjohtaja
Kaija Skog	sihteeri
Janhonen Tapio	rahastonhoitaja
Janhonen Leena	jäsen
Janhunen Matti-Pekka	jäsen
Janhunen Soile	jäsen
Kivelä Tiina	jäsen
Vesander Mirja	jäsen

Tiedotus

Kertomusvuoden aikana ilmestyivät jäsenlehden numerot 46 ja 47.

Sukuseuran kotisivuille on lisätty ajankohtaista tietoa ja poistettu vanhoja tietoja. Kotisivujen keskustelupalstan yhteydenotot ja kysymykset on ratkaistu.

Vapaamuotoista keskustelua sukuseuran jäsenien kesken käytiin Facebook-sivulla. Kaikilla toiminnasta kiinnostuneilla on mahdollisuus julkaista ja muokata materiaalia sivulla. Sukuseuran Facebook-sivu perustettiin lokakuussa 2010 ja se on osoitteessa www.facebook.com/janhuset.janhoset.

Hallitus

JANHUSTEN JA JANHOSTEN SUKUSEURA ry

Hallituksen syyskokous

Hallituksen syyskokouksessa hallitus järjestäytyi, käsiteltiin sukukokouksen raportti ja sovittiin jäsenlehden sisällöstä.

Jäsenmaksu

Tämän lehden välissä on vielä vuoden 2012 jäsenmaksun pankkisiirtolomake niille, jotka ovat unohtaneet maksaa sen keväällä. Epäselvissä tapauksissa ota yhteys rahastonhoitaja Tapio Janhoseen. Jäsenmaksu on 10 euroa.

Jos osoitteesi on muuttunut tai virheellinen, ilmoita siitä rahastonhoitajalle.

Jos muutat asuinpaikkaa, muista ilmoittaa siitä myös sukuseuralle.

Apuraha

Sukuseuran hallitus on päättänyt myöntää apurahoja sukututkimuksiin. Hallitukselle osoitetut perustellut hakemukset voi lähettää puheenjohtajan osoitteeseen.

Hallitus

Sukuseuran kotisivut

Osoitteemme on: www.janhunen-janhonen.com

Facebook-osoite

Osoitteemme on:

www.facebook.com/janhuset.janhoset

Hallituksen jäsenten yhteystiedot

☐ Pentti Pöyhönen, puheenjohtaja
Simolankatu 44, 33270 TAMPERE
Puhelin: 0400-634 767
Sposti: penttik.poyhonen@gmail.com

☐ Risto Janhonen, varapuheenjohtaja
Nahkurinpiha 26, 02400 KIRKKONUMMI
Puhelin: 040-334667
Sposti: risto.janhonen@elisanet.fi

☐ Leena Janhonen, sihteeri
Lampelantie 9, 41490 NIEMISJÄRVI
Puhelin: 050-324 6113
Sposti: leena.janhonen@hankasalmelainen.com

☐ Tapio Janhonen, rahastonhoitaja
Hyyrysentie 65, 41490 NIEMISJÄRVI
Puhelin: 040-865 1759
Sposti: at.janhonen@luukku.com

☐ Matti-Pekka Janhunen, jäsen
Mällinkatu 23, 48600 KOTKA
Puhelin: 040-761 6588
Sposti: matti-pekka.janhunen@plusterveys.fi

☐ Soile Janhunen, jäsen
Tervapurontie 2, 75500 NURMES
Puhelin: 050-412 1195
Sposti: soile.janhunen@oyk.fi

☐ Tiina Kivelä, jäsen
Hiekkaharjuntie 1 A, 4660 JYVÄSKYLÄ
Puhelin: 0400-736 842
Sposti: tintti.kivela@gmail.com

☐ Mirja Vesander, jäsen
Jänönkuja 2A 4, 40400 JYVÄSKYLÄ
Puhelin: 044- 510 4224
Sposti: mirja.vesander@kolumbus.fi

Julkaisija: Janhusten ja Janhosten sukuseura ry
Toimituskunta: Pentti Pöyhönen (päätoimittaja) ja
Risto Janhonen

Lehdelle tarkoitettu materiaali lähetetään päätoimittajan osoitteeseen.

Painopaikka: Tampereen Yliopistopaino, Tampere
Taitto: Nana Abruquah

**JANHUSTEN JA
JANHOSTEN
SUKUSEURA RY**

Simolankatu 44
33270 Tampere

2

<http://www.janhunen-janhonen.com>

